

Tomaž Tomažin: Heroj*

Tomaž Tomažin: Hero

**Galerija P74, Ljubljana
13. 1. do 1. 2. 2005**

Razstava pod delovnim naslovom *Heroj* funkcionalira kot manifestacija intenzivnega samopreverjanja ter raziskovanja lastne identitete in drže umetnika Tomaža Tomažina. Uporaba novih tehnologij in ustvarjanje virtualnega prostora in časa umetniku omogočata spremnjanje odnosa na relaciji med subjektom in telesom. Ključni moment v umetniških delih Tomaža Tomažina je manipulacija, pri čemer pa ne gre za manipulacijo v odnosu do gledalca, temveč za manipulacijo do umetnika samega. Manipulacijo nakazuje tudi naslov, saj nastajajo herojski liki na podlagi konkretnih ideologij in njenih hibridov in so specifični za nek določen čas in prostor.

Tako ima umetnik možnost vpogleda v svoj lasten individuum. Kljub temu, da je *Heroj* razstava lastne introspekcije, ogled raziskovanja lastnega zasebnega jaza, poskuša umetnik točko identifikacije prenesti do samega gledalca. Pristranost na relaciji gledalec-umetniško delo, z njim pa tudi lastna identifikacija, sta neizogibno povezani z našimi osebnimi nagnjenji, to je z vnaprej pripravljenimi merili, predsodki in tabuji. To je hkrati točka, ki gledalca postavlja pred preizkušnjo ... Glavni protagonist/umetnik namreč nastopa v vlogi bodisi negativnega bodisi pozitivnega lika – za umetnika popolnoma irrelevanten podatek, saj gre pri umetniškem delu za izbiro primernosti kadra in ne oseb ali zgodbe, v katere intervenira.

Tomaž Tomažin razume junaško motiviko zelo široko, saj junaki niso samo nosilni filmski liki kot je to Cary Grant v Hitchcockovi klasiki *Sever severozahod*, ne junaški kot sta mornar in pilot iz njegovih zgodnjih

ših umetniških projektov, ne nadpovprečno spretni kot akrobatski »snake people« in lomilec opek, temveč tudi epizodne in karakterno neobarvane žrtve, kot je tista v *Thunderbird*. Vsekakor ne gre za direktno manipulacijo umetnika z gledalcem: umetnik ne potvarja resnice, saj je umetniško delo očitno nerealno. To nam omogoča širši pogled, hkrati pa tudi natančnejšo analizo principov, ki se navezujejo na temeljni umetnikov element – filmskega junaka.

Celotna problematika nas opozarja na vprašanje naše hibridne identitete in na dejstvo osebnega angažmaja individuma. Umetnik se poigrava s pristranskostjo gledalca, prestavljaljoč ga iz perspektive enega lika v perspektivo drugega, z vsemi identifikacijskimi posledicami, ki jih prinaša sprejemanje značilnih pozicij lika vred. Tehnološka transformacija je popolnoma spremnila koncept našega telesa. Diskurz o spremembni konceptu našega telesa je pisala med drugimi že Mary Shelly, z razvojem tehnologije in novih medijev pa zgodba iz obdobja v obdobje privzema nove podobe in preobleke.

Evolutivni tok je odpeljal v odsotnosti telesa zaradi podrejenosti tehnologiji včasih že v nost. Osvoboditev od telesa, dejanska in intervencija subjekta v drugo virtuo *prostoru* dosežejo popolnoma novo ravnino, saj gre zgolj za nevtralno spremenjajočo se površino.

Umetnik nenehno intervenira v čas, lahko ujame pristnost trenutka. Napeč sproža, postane vir konstantne energije točke, ko si začnemo zastavljati vprašanje: »Konec?«

* Tekst je napisan kot spremni tekst k razstavi.

Tomaž Tomažin, Mr. Thornhill, 2005

Novi mediji nam omogočajo, da zrcalno podobo razvijemo še dlje in jo umestimo tudi v drugo časovno dimenzijo. Tako se zavemo svojega jaza, pa čeprav gre za imaginarno identifikacijo, tiho željo po združevanju subjekta in interveniranega telesa, je več kot očitno, da identifikacija zaradi kulturnega prepada preprosto ni mogoča. Kje dejansko smo entiteta in kdaj lahko kontroliramo samega sebe?

Umetnikovo preizpraševanje svoje identitete je intimno dejanje, lastno zgolj umetniku/preizpraševalcu samemu. Gledalec pa v trenutku, ko umetnik preverja svoj jaz in nam ga preko novih medijev tudi posreduje, sam postane preizpraševalec, z lastno identifikacijsko povezavo z likom, oziroma s podobo, ki predstavlja to, kar bi hotel biti. Iskanje umetnikove identitete, ki se ekspli-

citno inkorporira v umetniškem delu, deluje kot impulz slehernemu posamezniku sodobne družbe hibridnih identitet. ■

Tevž Logar (1979) je študent umetnostne zgodovine in filozofije na Filozofske fakulteti v Ljubljani. Od leta 1999 je aktivni član ateljeja CLOBB (Škofja Loka), v okviru katerega je sodeloval pri realizaciji različnih umetniških projektov na področju Slovenije. Od leta 2004 je sodelavec SCCA – Ljubljana in občasno sodeluje z galerijo P74 v Ljubljani.

Tevž Logar (1979) is a student of art history and philosophy on the Faculty of Arts in Ljubljana. Since 1999 he's an active member of the CLOBB Atelier (Škofja Loka) and has collaborated in several artistic projects in Slovenia. Since 2004 he's working at SCCA – Ljubljana and temporarily co-operating with Gallery P74 in Ljubljana.